

PRIDE 2010

För Jan-Olov Madeleine är könsidentitet inget problem

Uppdaterat 2010-07-29 09:25. Publicerat 2010-07-29 09:22

Foto: Jimmy Croona "Madeleine" var till en börja med ett alias. Men nu står det Jan Olov Madeleine i alla officiella papper efter ett beslut i högsta instans i höstas.

Hen? Hon? Han? Det spelar ingen större roll, tycker Jan-Olov Madeleine. "Jag bryr mig inte om att tillhöra något fack. Kalla mig hon, hen, Madeleine, Jan-Olov, som du vill".

Det är samma Jan-Olov som jag minns från en svettig skyttegrav, med en k-pist i handen och en rysk glosbok i byxfickan.

Samma röst och samma gester, bara lite äldre, och i svart kjol och mönstrad topp i stället för grönkläder och keps.

Med eller utan vapen samma kille. Eller tjej.

På åttiotalet var vi lumparkompisar på Försvarets radioanstalt och läste ryska. Jan-Olov var kursetta och klarade alla övningar bra men ville egentligen aldrig följa med ut och ta en öl på kvällarna.

Det fanns en förklaring. Hen/hon/han var inte var klar med sitt könsuttryck. Hen höll sig för sig själv.

I dag ger Jan-Olov Madeleine Ågren transvestiterna ett ansikte. De är den kanske sista gruppen inom hbtq-rörelsen som gör sig synlig i samhället.

De senaste fyra åren har hen varit helt öppen med sitt uttryck.

"Madeleine" började som ett alias. Men i takt med att hen sakta men säkert valde att leva öppet med sin könsidentitet – först på vissa klubbar, sedan på konserter, sedan då och då på stan – har namnet blivit viktigare. Och i höstas fick hen rätten att kalla sig Madeleine officiellt, på körkort och i folkbokföring.

– Jag är vuxen nog att kalla mig vad jag vill, säger Jan-Olov Madeleine, som fick rätt i högsta instans.

Efter många år som universitetslärare arbetar Jan-Olov Madeleine mot alla sorters diskriminering på Röda korsets byrå mot diskriminering i Luleå.

– Jobbet går långt utöver mina egna erfarenheter. Vi arbetar mot att individer särbehandlas, oavsett varför.

Hen håller föredrag, kurser, seminarier.

– Vi får många förfrågningar från offentlig sektor, men än så länge inte från arbetsplatser med mest manliga anställda, som SSAB i Luleå.

I går deltog Jan-Olov Madeleine i ett seminarium på Pridefestivalen i Stockholm.

Jan-Olov Madeleine Ågren lever ett vanligt familjeliv med sin kvinna, barn och barnbarn. Enda skillnaden är det yttre.

– Jag ser det som att jag kan välja vilka kläder jag vill, medan män annars väljer ur ett begränsat register.

Alla tycker inte att könsidentiteten är så enkel. Jan-Olov Madeleine visar ett anonymt sms.

”Du ser verkligen ut som en clown. asså bestäm dig om du ska va man eller kvinna”.

– Folk vill att människor ska passa in i fack, vilket som helst, hellre än inget. En gång kom en kvinna fram och förklarade att jag inte kunde stå som jag gjorde, jag måste ha ett mer kvinnligt kroppsspråk.

Hen har råkat ut för glåpord, elaka mejl, hatfyllda kommentarer på anonyma sajter, förtäckta hot, en spark som missade precis. Men inte mer.

Generellt går det bra.

– Tyvärr finns det bland transvestiter ofta en lite överdriven rädsla för vad som kan hända när vi går ut. De allra flesta jag möter har inga åsikter om hur jag ser ut, de bemöter mig som person.

Det går att hantera vardagen och det går utmärkt att leva öppet och bra.

Jonas Fredén
jonas.freden@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.